

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

כתובות - נ"ג

1. רב פפא עמד להשיא את בנו לבתו של אבא סוראה [שכבר היה חמיו] והלך לביתו של אבא כדי שיפסוק לבתו נדוניא. רבי יהודה בר מרימר נלווה אליו אך לא הסכים להכנס עמו לביתו של אבא, מדוע? ומה היה המשך המעשה? כיון ששמואל אמר לרב יהודה: 'שיננא' אל תהיה עד במעשה שמעבירים נחלה, ואפילו מבן רע לבן טוב כיון שאין לדעת מי יצא ממנו, וכ"ש מבן לבת. **טען לו רב פפא** - שפסיקת הנדוניא אינה נחשבת העברת נחלה כיון שהיא תקנתא דרבנן. אעפ"כ לא רצה להכנס כיון שסבר שבכך שנכנס כופהו לתת יותר. עד שהכריחו רב פפא ונכנס, ישב ושתק סבר אבא ששותק הוא כיון שמקפיד על כך שנותן מעט, נתן עוד ושאלו מדוע ממשיך אתה לשתוק, הלא לא השארתי לעצמי כלום, אמר לו רב יהודה לדעתי כבר בתחילה נתת יותר. רצה אבא לחזור בו, אמר לו רב יהודה כיון שפסיקת עמוד בדברך.
2. המוכרת את כתובתה ואת הנדוניא שהכניסה לבעלה, האם ביטלה בכך את זכותה לכתובת בנין דכרין, וכן מה הדין במוחלת, כיצד פסק רבא? מוכרת - יש לה כתובת בנין דכרין, **הטעם**: זווי אנסוה, מחמת הדוחק שלה אך לא זלזלה בכתובתה. אבל מוחלת כיון שמזלזלת בכתובתה, הפסידה. המוכרת לבעלה [רק להצד שימות לפניה] נחשבת כמוכרת לאחרים. אמנם בעגונה שנישאת ע"פ עד אחד ובא בעלה, הפסידה 'בנין דכרין' ולא אומרים שהיצר להנשא אנסה, כיון שקנסוה רבנן על שלא דקדקה לברר.
3. רבין בר חנינא אמר בשם רבי אלעזר: המוחלת כתובתה לבעלה - אין לה מזונות, כיון שמחלה אף על זה. מה טען לו רב חסדא? אלמלי אמרת לי כך בשם אדם גדול הייתי חולק ע"ז, כיון ש'משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו' ולכן אין ראוי להפסידה.
4. מעשה באמוראים שפסקו לאדם שמתה ארוסתו, שעליו לקבורה או שיפרע את כתובתה. מדוע חלק עליהם רב חייא? **שינוי**: אשתו ארוסה - לא אונן ולא מיטמא לה, וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו, מתה - אינו יורשה, **מת הוא** - גובה כתובתה. משמע שאם מתה היא - אין לה משפט הכתובה. **הטעם**: כיון שהחוב חל על הבעל רק כשתתאלמן או תתגרש, ונמצא שאם מתה בחייו עוד לא חל עליו החיוב ואי"ז נחשב שהרוויח את חוב כתובתה, ולכן אינו חייב בקבורתה. ריש לקיש פסק - ארוסה שמתה אין בעלה חייב בקבורתה.
5. **תנאי כתובה של חיוב המזונות לבנות אחר מיתתו. עד מתי?**
אם נישאה או שבגרה - אין חייבים לה.
אם התארסה ועוד לא בגרה - לרב כבר קוראים בה עד דתלקח לגוברין ואבדה מזונותיה. ללוי, רק משנשאת אבדה. ומצינו שכבר נחלקו בזה תנאים. וכן מצינו ששנה לוי בבריייתא שערך - שהבנות ניוונות מנכסי האב שמת עד שיבגרו או עד שיגיע זמנם להנשא.
6. מה הצדדים האם יש לארוסה מזונות מנכסי אביה שמת?
רב יוסף: מסברא אין לה, כיון שבעלה אירסה - לא נוח לו שתחזר על הפתחים וידאג לה ולכן לא צריך לתקן לה.
רב חסדא: מסברא יש לה, כיון שלא ברור לארוס שישאנה, כיון שחושש שימצא בה מומים, לא יזרוק זוזים בחינם. [ללשון ב' הדעות הפוכות]
7. ממאנת שחזרה לבית אביה האם יש לה מזונות כשאביה מת, כיון שנעקרו קידושיה למפרע או שסוף סוף יצאה מרשות אביה?
שינוי - אלמנה או גרושה או שומרת יבם שהיא עדין בבית אביה - יש לה מזונות. ובענין ממאנת לת"ק: יש לה, לרבי יהודה: אין לה.
8. נסתפקו לגבי בת שנולדה לו מיבמה, האם יש לה מזונות. מה צדדי הספק?
כשם שחיוב כתובתה על נכסי בעלה הראשון, כך בתנאי זה של הכתובה לא השתעבד ליבמה, מצד שני, כיון שאם לא הניח נכסים תיקנו לה מהשני, אף כאן יש לה - תיקו.
9. נסתפקו לגבי בת שנולדה מקורבה של 'שניה לעריות' שאסרוה חכמים האם יש לה מזונות. מה צדדי הספק?
כיון שלאמה אין כתובה גם לבתה אין מזונות. מצד שני - את האם שנישאה בעבירה קנסו, את הבת לא.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)